

Peccatorum origo.

An oculus tuus neq̄ est quia ego autem sum bonus
Et ideo hec peccata non remittuntur in hoc seculo
nec i futuro. Itē cogitet si i eo est vel fuit nequitia ac
cidie que confurget ertedio boni. aut ocio sit a te ni/
mia aut ex timore vel dolorealicius mali. Et ex hoc
oriūtur pessime suspitiōes maligne cogitatiōes blas
phemie diffidētia de deo ⁊ finalis desperatio. Ad hāc
sepeissime deueniūt insolentie dediti ⁊ qui se negligūt
in bonis exercere tempus suum vtiliter expendere
nec non quiniūis est ambiciosus appetendo excessi
ue honorem talis qui appetit supra meritum sue suffi
cientie nunq̄ habebit quod appetit sed quod pelus
est iusto dei iudicio tanto magis trahitur quam
to magis seipsum eleuauerit et pcurauerit per alios
trahi sursum tanto magis deprimitur ⁊ contemnitur
Qui ergo hoc viciū desiderat vitare studeat ociū
vitare ac mentis ⁊ corporis superare pigriciam eorū
q̄ occasiones p̄scindere que sūt amor q̄etis et immo
derantia victus p̄p̄ has duas causas pctā pessima
sunt perpetrata Et his occasionaliter et venit ira de
i super sodomam ⁊ gomoram. Idcirco sancti patres
fugientes de seculo ad desertum. Contra illud viciū
accidie que inficit ⁊ dissipat omne bonum stat in ar
mis temperantie ⁊ occupationis ⁊ continentie fomē
to ne ociositatem radicem omnis mali incurrerent se
principaliter muniebant.

Ca. xliiii.

Peccatorum origo.

Omniū viciōrum capitaliū vnū est inittū: scz
in gratitudo. Duplex ē enī radix timor mal

humilians et amor male inflammās. Triplex fomen-
tum est concupiscentia carnis et oculorum et super-
bia vite. Septiforme caput est supbia inuidia/acci-
dia/ira/auaricia/gula/luxuria. Inter que sunt quinque
peccata spiritualia et duo carnalia. Cū autē peccatum
mortale nō sit aliud quā recessus a deo per ipsius cōte-
ptum in se vel in suo precepto. Cōtemptus autē dei sit
superbia. Igitur necesse ē vt ois peccati mortalis cul-
pa sumat intritū a superbia. Quia vero nullus cōtēnit
deum vel suum preceptum nisi quia aliqd ab ipso timet
perdere aut vellet acquirere. Ideo ois quod omne peccatū
actuale trahat originem ab hac duplici radice aut a
moris aut timoris. Omnis autem timor habet ori-
nem ab amore quia nullus timet perdere nisi quod a-
mat et ideo amor et timor ab eodem fouentur. Et quia
amor inordinatus est respectu boni temporalis et il-
lud est interius extollentia et exterius pecunia in se-
rius lasciuia carnis. Ideo tria sunt fomenta peccato-
rū et viciorum actualium et radicalia duo ad que dū
aia inordinate fertur omnia peccata actualia inordi-
natur. Et quia hoc fit secundum septiformē modū iō
sunt septem peccata capitalia ex quibus generatur di-
uersitas peccatorum.

Peccatum in spiritum sanctum

Quamuis oēs peccatū sit extra deum trinum et
vnum appropriatur tñ aliquod peccatū esse impa-
trem aliquod in filium et aliquod in spiritum sanctū.
Peccatum autē in spiritū sanctum est irremissibile